

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2020, č. j. MPSV-2020/28273-421/1, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 2. 2021, č. j. 16 Ad 48/2020 – 62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Plzni, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného.

[2] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) platí, že *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. *kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.* Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[4] Ze spisu krajského soudu (konkrétně z doručenky na č. l. 70) Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek krajského soudu byl doručen stěžovateli dne 5. 3. 2021.

[5] Dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., byl pátek 5. 3. 2021. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti připadl podle § 40 odst. 2 s. ř. s. na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pátek 19. 3. 2021. Tento den byl posledním

dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu výše citovaného § 40 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost datovaná stěžovatelem dnem 30. 4. 2021 byla předána k poštovní přepravě dne 4. 5. 2021 a Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 6. 5. 2021. Kasační stížnost tedy byla podána opožděně. Opožděné podání kasační stížnosti nelze nijak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[6] V souladu se zásadou hospodárnosti řízení Nejvyšší správní soud nepřistoupil k jinak nezbytným procesním úkonům, konkrétně stěžovatele nevyzýval k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*. Jiný důsledek opožděné kasační stížnosti soudní řád správní neumožňuje, proto Nejvyšší správní soud opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

[8] O náhradě nákladů tohoto řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu